

El Diacrític | Actualitzat el 29/10/2018 a les 18:22

?On eren mons iaïos mentre Mussolini arribava al poder?

«On eren mons iaïos mentre Mussolini arribava al poder? On sóc jo mentre Bolsonaro arriba al poder?» | «Què fèiem el dia que la segona onada de feixistes, la del segle XXI, va començar a arribar al poder? Celebrar la victòria del Barça davant del Madrid per cinc gols? Comentar l'onada de fred que arribava?» | «Prepareu-vos per veure Vox, Ciutadans i PP extreure idees i pràctiques que ara ja assenyalen en alguns dels seus discursos»

Jair Bolsonaro i Benito Mussolini

Què feien els meus iaïos mentre Mussolini arribava al poder? Què van fer mentre el feixisme accedia al poder de l'Estat per primer cop a Europa i inaugurava una època que esdevindria funesta per a les seves pròpies vides? Una època en què l'extermini dels altres, el genocidi, la guerra i l'exili els van fer patir, a ells i a milions de persones d'arreu del món, una de les etapes més fosques de la humanitat. Una època que hem de tornar a témer amb la victòria, avui, a Brasil, de la ultradreta de Jair Bolsonaro.

Fa anys que els parlaments de mitja Europa inclouen parlamentaris neofeixistes, d'extrema dreta, xenòfobs i totalitaris. Són producte d'una crisi econòmica que el capitalisme ha gestionat fent el mateix que sempre ha fet: donar la culpa als pobres, als grups humans amb menys recursos i que més complicada tenen al defensa. Així, i gràcies a un control efectiu dels mitjans de manipulació de masses, els treballadors precaritzats de mitja Europa han acusat els treballadors precaritzats que en els darrers anys han arribat a Europa de la seva dissort. Tal com deia Manolo Sáez fa anys en una xerrada a Reus contra el Banc Mundial, sembla com si als pobres els hagi sortit un os darrere el coll que, quan volen trobar els culpables de la seva vida de misèria, els impedeix mirar cap a dalt i només els permet enfocar la vista cap a baix. I quan miren cap a baix, sempre hi ha qui des de dalt assenyalava qui s'hi troba com a culpables.

Aquest diumenge, Bolsonaro ha tret més del 55% dels vots al Brasil. Gairebé seixanta milions de brasilers han votat la ultradreta. En alguns indrets, com al sud-est i el sud del país, les seves propostes han arribat a aconseguir el 70% dels vots. A partir de l'1 de gener, Bolsonaro i el seu vicepresident, el general Hamilton Mourão, començaran a tirar endavant les seves propostes, des d'una nova cadena de privatitzacions en cadena fins al que ells anomenen «neteja» contra qui no s'adeqüi a «la llei i l'ordre», un ordre basat en l'odi cap a les persones amb opcions sexuals diferents a les seves i cap als pobres.

Què fèiem el dia que la segona onada de feixistes, la del segle XXI, va començar a arribar al poder? Celebrar la victòria del Barça davant del Madrid per cinc gols? Comentar l'onada de fred que arribava? Preparar el llarg cap de setmana de l'1 de novembre que queia en dijous?

A Brasil, les restriccions per a ús d'armes desapareixeran i la policia tindrà via lliure per «imposar la llei», els nois i noies de 16 anys tindran el mateix tracte jurídic que els adults, les teories neoliberals més extremes passaran a ser la norma i, alhora que es propaganditza una «retallada del Govern», es retallaran les pensions i els programes d'ajudes socials, es combatrà la cultura d'esquerres i s'entronitzarà la dictadura que va viure Brasil de 1964 a 1985.

Però allò més terrible que ens trobarem la gent que vivim als Països Catalans és que l'accés al govern de l'Estat per part de l'extrema dreta a Brasil donarà ales als neofeixistes a Europa i Salvini, el Front Nacional francès o l'extrema dreta búlgara empenyeran les idees i les pràctiques de la dreta cap a l'extrema dreta. Prepareu-vos per veure Vox, Ciutadans i PP extremer idees i pràctiques que ara ja assenyalen en alguns dels seus discursos.

On eren mons iaïos mentre Mussolini arribava al poder? On sóc jo mentre Bolsonaro arriba al poder? On som nosaltres mentre l'odi esdevé norma política generalitzada per salvar, un cop més, el capitalisme que destrueix la humanitat i el planeta? Segurament abraçant la pell freda de qualsevol que, malgrat les diferències, defensi els valors bàsics de la igualtat, la llibertat i la fraternitat, es digui Aneris o li diguin Atmosfèric, i tot per evitar l'Infern de Dante a la Terra. Tant aleshores com ara, plantant cara al feixisme que és, tal com deia Durruti i cal no oblidar-ho, la màxima expressió del capitalisme.